

ALBEGATUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Peșter Sibiului pe un an, 6 luni 3.50, 3 luni 1.75.
Peșter lunar pe un an 12, 6 luni 6.50, 3 luni 3.25.
Peșter strălucite pe un an 12, 6 luni 6.50, 3 luni 3.25.

Pentru abonamente și inserțiuni se adresa la:
Administrația tipografică arhidiecezane Sibiului, strada Măslăroilor 67.
Correspondența se trimite la adresa la:
Redacția „Albegațului Român”, strada Măslăroilor Nr. 27.
Epistola adresată se returnează — Articuli nepublicați nu se întorc.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr. — de două ori 12 cr. — de trei ori 18 cr. rădăci în litere germane — și timbru de 5 cr. peșter
Se cere publicarea.

Sibiul, 15 Iulie.

Când căutam mai cu de-a-măn-tural pe că suferim într-o căldură, care ferbe nădușit, dar cococot tot pătându-l așudul oamenilor. În toate părțile monarchiei austro-ungarese este câte ceva, ce pune pe oameni în ne-dumerire. În Cislațiana Germanii sînt nemulțimiți cu Cehii, Cehii nemulțimiți cu Germanii. Guvernul de acolo stărnesc nemulțimire între Germa-nii, fiindcă acestora li se confiscă mai pe totă ziua Țările cu ridicata, din motivul, că aceste ar jigni simptomele naționale ale Slăvilor. Dincoace, adică pe teritoriul unguresc, guvernul și partidele maghiare se ceartă pentru putere, dar toate, cu guvernul tu, nu și uită a face la ocazii prin naționaliștilor și a la arăta primum cădă face sime, a nu fi eplicate și se maghiarizeze. Acesta în general Țis, căci în timpul din urmă s'au și alte glăsurii mai dulci, căror însă este încă ne-avensu lucru a sei ce litere de califica-țiune se le dăm. Între naționaliștii a căror conflict cu părerile maghiare este mai pronunțat sînt Croații și Românii. Cei dintăi încurajați de succesele lor norocoase politice de până aci, ar vrea ca după ce au autonomie, după ce li s'a mărit teritoriul și sporiți populaținea să nu mână așa și pe un port la mare, pe Fiume.

Cei de al doilea sînt cu mult mai modest și mai puțin pretensivi. Căutând în viitorul, vîd că evenimen-tul în dezvoltarea lor vor avansa pe Români și Maghiari, și se ajută im-prumutată, au numai aspirațiuni și dorințe. Românii n'ar voi să șgduze și șgădere mult, pentrucă ei nu pot voi, ca alte elemente, nimicirea Maghiari-ilor. Românii încredinți în vitalitatea lor, însușire care i a străcurat prin valurile a mai dote mai de aini, ar voi ca să fie și ei, ca statii, cătăneni politici și spre sfîrșitul aceste dorose să li se recunoască un teren onorific, de pe care să poată sta de vorbă cu Maghiarii ca egali cu egali.

Maghiarii jeloși de supremație se cătse, ce au făcut cu Croații și i amenința. Vor să spere și nu mai cează și portul de mare, portul de Fiume. Ei se tem, ca a se vremea croații să nu crească și să se înălț, fie spre Dalmăția, fie spre Bosnia, dar spre amîndouă și atunci răzîndu-se ear de Viena, se nu le restornează dualismul și cu acesta supremația. Tot așa se tem, că Poloniții, căștigînd majoritatea politice în părțile transilvane vor înclina aseme-nia spre Viena în detrimentul dualismului; căci de aurtărice centrului-se se folosece numai spre a șpăria pe cei din Cislațiana.

Croații însă, după ce au apucat grănia militară în tranșă, par a la păsă cuț și de încrederea țării pe fruntele Ma-ghiarilor și vîd de lucrul Românii, ca omul secul din pozițiune, stau la o parte pe gînduri și înghit nodurile cu care sînt tratați, — până la sosirea timpurilor mai bune.

Până când se petrece această, alte naționaliștii cum sînt Sașii, Serbii, Slovaci au stau nice ele chiar de tot locului. Iși spun și ele necazurile

tot pe contul supremației Maghiariilor. Și acestora li se arată pumnul.

Nu e vorbă, este un proces pro-prie de timpuriose noue, care trebuie să și faci cheful și apoi ce se va lege. Dar cu toate că gîndim și așa mai idealistic nu ne putem apăra de realitate. Însă cînd ne și scorbim la realitate și vedem căută stricătione ce causează părții și întregului prin ferbeja, conșdus reu de pasiunile subterane, jalosiei, împreunate cu întrebunțarea și puterii, ca oameni nepreocupați de ambitiții deserte, cugetăm, că ar fi mai bine, ce să fim odată în curat și în limpede și tot odată în linisie, pen-trucă se putem vedea de grătățiile comune, cari de dragul diferentelor noastre nu numai că nu scad, dară se tot înmulțesc.

Finacele țerei de dragul limbei maghiare, favorite de guvernul un-guresc și de „uritul” pretensiunilor res-pinsie a le naționaliștilor nu se vor ameliora nici odată. Și apoi pe lîngă povara finaceelor hărățuna națională slăbesc edificii publice al monarchiei și sibiicului tot-Țis-a-una i a urmat căta o catastrofa.

Maghiarii sînt în pozițiune de a împedea și în fine chemați ă se ofuă a con-lucria la paralisarea catastrofei; numai fresce cu alte mijloace și nu cum au lucrat până aci.

Mijlocul cel mai eficece ar fi a depune odată pentru totdeauna ideea de a juca rol de putere mare.

Pe calea aceasta și-ar aproppa mai îngrătaș naționalitățile. Mai de-parte s'au mai dea avînt ideea de a se separa de tot de Austria. Căci se-parăndu-se de Austria ar promova nimicirea acesteia și este întrebarea, dacă la o astfel de eventualitate popoul germanismului s'ar opri din-colo de Pojjon sau al slavismului la Carpați?

Dar se dicem că se opresce și Ungaria rămîne intactă. Întro colosul german și cel slav, va fi es în stare se amparte greutate, ce s'ar lăsa asupra aproape din toate păr-țile. Nici împreunăndu-se puterea lor a Românilor desprețuții din România și împăcați cu a celor șicșiați din Ungaria și Transilvania nu ni se pare îndesu-litoare. O Austro-Ungarie cu popoare multămie, la toată întimplarea este și pentru Maghiari și pentru Români mai favorabilă de cît puterea închinată a unei Ungarie independente, așa după cum o visează ambitiunșii multor Ma-ghiari.

În fața acestor considerante ar trebui Maghiarii, și că noi Români, se nu dea avînt prea mare simțemîn-țului național, ei s'ar margineașă prin rațiunea fapților în interesele unei adevărate posibilități de existență.

Împăcați cu Românii, ceea ce iar costă mai puțin, cu mult mai puțin de cît împacarea cu Croații. Maghiari-ii n'ar să se se teama de Croați. Rădăcina de Austria au puté apoi cu tot toți neajunși și nesfîrșiriți se cău-tăm de cultură și de dezvoltare, de elemente, care întăresc în realitate popoarele nice și mari.

Davare Djeu ca se nu tragem clopotul la urechea surduului!

Revista politică.

Sibiul, 15 Iulie.

Întălnirea împăratului la Gastein va fi, după scrierile, ce le are „N. fr. Press”, mai curînd decît era anun-țată. Majestatea Sa împăratul Fran-cisc Iosif va sosi la Gastein în 4 Au-gust la 9 ore dimineața și va trage în vila contesei de Meran. După masa la împăratul Germaniei Maj. Sa va pleca la 5 ore după amiază. Întălnirea va fi așa dar foarte scurtă. Însă ea nici n'are obiecte, care se trebuie a o îndelunga, căci după cum spun alte zăre cu ocaziunea acesteia întălniri n'are să se face altceva, decăt să se întărească cele statorice în anii trecuți.

Înainte cu căteva zile se scria în mai multe foi străine, că Austro-Ungaria, Englia și Olanda grăgătesc o notă comună pentru Rusia, prin care să întrevină contra tractărei brutale de care suferă acolo Evreei. Mai târziu s'a vădut însă, că scriea acesta n'a fost tocmai exactă. Pasul di-plomatic nu are în vedere pe toți Evreei fără deosebire, ci numai pe Evreei sudiiți ai respectivelor staturi.

Dela Petersburg se raportează despre o ferbere în Estlanda, carea ferbere se țice, că este foarte serioasă și pune lumea diplomatică pe gînduri. Estii-juni au început, a se orga-niza ca parți națională și parola lor este: „Moarte Germanilor!” Această, și-o poate închipui ori cine, a alarmat mult populaținea germană din provinciile Mării-otice. Se mai țice, că Estii-juni se bucură în măsură mare de protecținea guvernului rusesc. Nu este de mult, decăt s'ună pe pretestul, că vor, a depune o-cună pe momîntul lui Alexandru II, au trimis o deputație, care prin mijlocirea lui Ignatieff s'a prezentat înaintea țarului și a fost primită cu multă căldură. Pentru că se paralizeze loviturile și Germanii un trimis o-deputaținea în țară, care să lăsură de loialitatea Germanilor și să lă de-a o descriere sinceră despre starea provinciilor lor. Antagonismul național este să înspăreze din și în și amenință a lua dimensiuni periculoase. Scriea respîndită în toate părțile, că Estii ar fi ars cetatea Dorpat, demonstră, la ce are lumea să se aștepte din par-tea acesteia țării a Rusiei june.

Cestiunea dunăreană continuă a fi o ordinea țării în Austria. Presa austro-ungară cea mai autoritașă țice, că monarhia vecină nu va ruși nice în acceptarea ante-proiectului ei, nice în dorința, de a vedé comisiunea dunăreană dișolvată. În schimb „D. Zeitung”, vorbind și ea despre această cestiune, scrie următoarele:

„Cestiunea dunăreană preocupă pe diplomații noștri necontenit, deși într'un chip foarte îndiosii. Ei ar voi binecunoscut să deie cu energie nodul gordian, dar căruș se tem, că se vor ția singuri cu ascuții sabei lor. Aștăzi i se spune cărușii lumii, că întențione, ce i se aștribue cabinetului vienez, de a cere diștribucia comisiunei mixte estine premature. Până acum nice nu s'a ajuns la dișcutiunea acesteia cestiuni. De altmătră nimeni nu poate crede cu toată serioșitatea, că ne-ru-

șita comisiunei mixte și a ante-proiectului austriac, ar puté să stragă după sine dișolvarea comisiunei dunăreane. Această enunțare se va celi bucuros în Londra, Petersburg și Bucureștii. Acum revine însă din nou curajul și proșacă amintirea pro-nunțată de atăzior ori: „După articolul 54 al tratatului de la Berlin, partierile vor trebui în curînd se ajungă la o înțelegere asupra prelungirii de-plinului puteri ale comisiunei dună-reane europene. O asemenea înțelegere are negreșit trebuință de unanimitatea voturilor, și rezistența unei singure puteri poate avé în această situațiune un efect ostătrul. Astfel dar există posibilitatea, de a pune peșteră continuării existenței comisiunei du-năreane, dar se sperăm, că cestiunea va fi astfel lămurită, în căt nice o putere nu se va vedé nevoită, să seze de această posibilitate!”

Dacă țice „Tel.” s'ar pune cestiunea austriac, poate, că „Deut. Ztg.” ar avé dreptate. Dar dacă s'ar propune, de exemplu, ca comisiunea să încetere de a mai exista, și această propunere nelm-fir unid unanimitatea voturilor, comisiunea va continua să se existe. Prin urmare nu este nice un pericol de a această parte, și Austria a inventat acesă glumă în speranța, că doar va reuși să sperie pe puteri, că să adere la instituirea comisiunei mixte, astfel precum este prevățut în ante-proiectul prezentat de dînsa. Credem însă, că puterile și vor manția dispozițiunile lor și că nu se va dișolva comisiunea europeană dunăreană. De fapt dacă s'ar întâmpla una ca această, ar fi adevărat ris o singură putere se reușească, a dișfinea o comisiune se-ritată de însemnată ca cea dunăreană, pentrucă celelate puteri n'au voit să și subjuge ei interesele lor pe Du-năre. De aceea sperăm, că gluma în-ventată de Austria va rămâne o sim-plă glumă și că va fi tot astfel pri-mită de marile puteri europene.

Republica franceză țice „Timp.” a postat în mod curios rezultatul din Africa. Unii țice, că toate țările se face diadinis, spre a obțin un prețec pentru ocuparea și a Tripolisului; alții susțin cărușii, că armata republicană nu e în stare, să facă mare treabă. Dacă însă expedițiunea din Tunis e-este se dea măsura valoarei organizării militare franceze, atunci această valoare nu e de loc colosală. Trupele repu-blicei n'au cules lauri nice în Tunisia, nice în Algeria. Trebuie să recunoaș-cam negreșit, că această plan de a-presa proșperază prin nașpirea Sa-hareii. Deștele franceze din Tunis spun de opt morți, căduții la luarea Saflacului. Tot ele ne vorbiu eari, că 30,000 Arabi înverșunăți erau gata, să apere orășul și să împedecă o des-bărcare a trupelor franceze. Noi cere-m, că dacă această multime de vrăș-măși dișpun de muniții care va-puși cu eremene, tot cădeau mai mult decăt opt Francezi, presupunînd se în-țeleg, că acei vrășmași existau și se opuneau într'adevăr. Înepția strate-gicilor francezi pare a fi completă. Be-duinul Du-Amena a dejucat toată tactica de vino-ude a generalilor Re-publicei. Cel puțin această o opiniu-

nea presei straine. Astfel, „Freundenblatt“ se exprimă în modul următor: „Principiul scop al expediției din Tunis a fost de a afirma prestigiul noii organizații militare a Republicii, însă acest scop nu s-a atins deloc și a călăuzit chiar, dacă Franța va eși cu onoare din strîmtoare, în care a intrat. Trimiterea unei flote întregi, spre a înlocui munte pe Sicieni, nu e de natură, a mări gloria Franței. Ea va izbuti în fine, fără înfrăuțări, dar va fi silită să trimită în Africa mai mulți soldați decât ce compoartă armarea normală a patriei noastre. Organizația corpurilor armatei se va siliți. Cadrele se vor rupe și o mare parte din material se va pierde“.

Dela Constantinopol se spune o telegramă, că pedepsa de moarte a celor amestecați în procesul omorii sulthanului Abdul-Azîz s'ă schimbat în lincșare de fortăreață. În zilele aceste se răspândește faima, că Mihat-pașa și-ar fi tăiat vinele de la mâni cu foarfecile. Altfel sulthanii despre a căror a se chema în judecată și s'ă întrebă, pentru ce și-a atacat viața. Pentru că s'ă dovedească, a fost ripunul, că sinuciderea este cu ripunul în chipul acesteia. Mai departe se dice, că Mihat-pașa s'ă rugat de sulthanii să dispună, a'ia lui viața. De tot ce se mai roagă este, a'ia s'ă spîndura, ci a'ia de moartea împușcândul'.

Corespondențe particulare

ale „Telegrafului Român.“

Ripa de jos, 8/20 Iulie 1881. De Redactor! Dala Sibiului până la Ripa de jos, nu'î giumă, calea e cam lungă. Cu o fată mai bună, în cât rețeaua căilor ferate este par'că în adinsă calea, spre a fi lungă. Dar' decât calea de la Sibiului până la Ripa se pare că e mai lungă calea de la Disnajo până la Ripa, deși aceste două sate sînt vecine. Că'î bine! dar ce are a face această vorbă în plide — mă ve înțreba. Că'î pe această publicul cetitorilor de jos și cele obscure Ripa de jos și Disnajo?

Adverță că satele sînt obscure și soarta lor puțin poate să intereseze pe publicul, care'î ceteșe diarul, dar ve vede, că vorba mea totuși are înțeles. Raportul actual dintre Ripa și Disnajo mi se pare mult mai însemnat, decât și'î poate închipui vre unul din științaii cetori. În acest raport este cuprinsă în miniatură starea economică-comercială a statului nostru alăt de fericiți prin o călăduirea actuală. Eată cum:

Înainte de anul 1874 raportul dintre cetile noastre era înfrățit de un drum, prin care comunele Ripa de jos și de sus comunicau cu comuna Disnajo și prin aceasta cu drumul pe Mureș și cu orașul Reghinului sâșese. La anul 1874 proprietarii din Disnajo Reichl, prin a căruți proprietate — un loc de pășune — din veci trece drumul menționat, s'a pus și între mieșina dintre hotarul Ripa de jos și Disnajo dela o margine a drumului până la caleala a săpat un șanț adînc, cassând din propria sa putere comunicățiunile dintre Ripa de jos și de sus și drumul numit „de țeari“.

Dela acest dat și până astăzi toate încercările locuitorilor din Ripa de jos și de sus, de a'îi redobândi drumul, au fost zadarnice. Proprietarii Reichl, om credincios al celor dela cărmă, și ca atare cu multă treceare înaintea celor ce împart dreptatea, a scutit s'ă răpăseze toate sforțările nenorocitelor Ripa. Afacerea a fost adunată și înaintea congregețiunii comitatului, unde se înțelegă Reichl a ramas în drept, ear pentru Ripeni s'ă rezervat facultatea, de a se folosi de balon, dacă vor să stea în legătură cu lunea, ear dacă

nu — se formeze un stat de idioti, a'nd a se îngriji numai de suportarea greutăților, ce le fi impune statul și organelo lui.

Din nenorocire însă pe la Ripa încă nu'ă ajuns oamenii să de departe în cultură, că se potă folosi de balon. Ei sînt înfrățit cu Disnajo, în teni ai statului și voină a trăi ca oamenii între oameni, nu vor nici să părăsească pământul și să călătorească prin aer, și nici să formeze stat de sine, rupîndu ori ce legătură cu celelalte comune și orașe din apropiere. Ce se le face, sînt oameni încăpățînați.

Acasta a scit-o Reichl destul de bine. De aceea l-a închis drumul. După cum dăveșește logica faptelor încheierea drumului acestuia a avut în vedere o bună speclă. Fiind Ripeni necesități, a merge aproape în fire-care și cu cărele dela Ripa la Disnajo și neputînd trece pe aerea, ei trebuie să treacă prin proprietate la Reichl, îngrijurînd șantul, ear' Reichl prin servitorii săi ține drumul Ripenilor, li pemnoreze și prin pemnoreze face un bun Geschick. În Ripeni, reținînd pemnoreze au trebuit să eși părăsească drumul lor cel drept și comod, și din cauza unor grădini și și părăsă să facă tot prin estinșă pușgarie a lui Reichl un mare îngurjur preste vîrful unui deal, umblînd în chipul acesteia, în cât priveșe hotarul lor, care pe unde poate: preste sēmătură, șanturi și părăsă și făcînd daune mari șanturilor. Am înțeles că Reichl, căruia organelo administrative îi stă înaintea ochilor, că'î fi sălăturat de speclă cu frătă, și a cerat să o facă de a valpa, dintr'o dată; să facă adică pe Ripeni, că să eși cumpere dela D-sa drumul, pe care ei l-au folosit din veci și purure. Suma pentru care s'ă arătat aplicat a fi vîndu drumul lor propriu este numai bagatelile de 1,200 ferdele de ovîș, care reprezentă în bani 7—800 fl. v. a. Înțelegerea nu s'ă putut face, și Ripeni au ramas fără drum.

Tot din preste cărată comoditatea Ripenilor un inginer eșiș a lua locuș și plăți acump de Ripeni, dar cum vorbese gurele rebe comandat dela cei dela putere, a opinat, că Ripeni eși și nute drumul, făcînd un încurgiu dare nu împărat, cel puțin întreit. Chiar și în acest cas încă Ripeni trebuiau să eși cumpere drumul plătuit dela ei, prin a căror proprietate ar fi trebuit să treacă.

Ripeni nu s'au învotat odată cu capul. Motivul lor este: noi avem drum din moși de strămoși, acela să ne s'odschidă. Alt drum nu cumpărăm, căci nu este numai al nostru, ci este drum comunal și preună țîntul Bistriței cu Mureșul.

Astfel locuitorii din cele două comune și căci sînt avîș și a ceteșe cărele vîndu a merge din Disnajo la ei și îndreptî, nu s'ă eșci croacășă în eșiș drum după cum i taie capul: prin holde, cureuze, fînațe, preste dealuri, șanturi și părăs, cu primojidia, și de a se resturna la tot pasul și a'î rumpe casele sau a strica trăsură ori a remănî înglodat în vre un ochiu. Aadașe la aceste conșcință, de a face daună privitorilor la fire care pas și nepelicierii înpregnate cu aceste daune.

Estă pentru ce am șiș că drumul din Disnajo până la Ripa se pare mai lung de căt dela Sibiului la Ripa! Cine nu crede, vină și a'ădi!

Prin cassarea acestui drum nu s'ă cassat comunicățiunile numai dintre Ripa și Disnajo, ci și între Ripeni și Mureș. Drumul cel oblu dela Bistrița la Mureș este peste Șanț mare, Monor și Ripa la Disnajo. Cassîndu-se acum drumul dintre Ripa și Disnajo s'ă cassat și comunicățiunile dintre țîntul Bistriței și țîntul Mureșului. Bistriștii și toți cei lo-

cuiser între Bistrița și Ripa, dacă vreau să vadă faza Mureșului, trebuie să eși caute drumul pe urde și va îndrepta cel de sus, se înțeleg pentru comoditatea lor.

Cu drumurile de prin est nu stă cam bine. Nu va trece numai și se vor casa de sine. Special în Ripa de jos de când cu absolutismul cîi înfrățit, Ripa nu s'ă mai pus nime o mână de prund sau o peatră spre a repara drumurile. Nicîi o mirare deci, că și în timp de secetă nu poate omul străbate pe strade. Vitete se implântă în țînă până în pântec, ear cărele până în dric. Cînd însă e timpul ploios: ca în vremea înfrățit. Unele stradae din Ripa s'au prefăcut adeverăta Ripa, preste care nu poate trece nime fără numai a lica cu carul șos de foc. — Bieții oameni face drumuri pentru țeara întregă plătind pe fire care a căt 4 fl. v. a. de un jug și 2 fl. 40 cr. de un palmas, dar pentru drumurile lor, pe cari au eși să umble nu se îngrijese nimenia. Ba pare că se lucră anume spre a li-lie destinați.

Prin alte țeri, cari nu se mîndreș cu o cultură așa de pretencioasă ca noastră, organelo statului se înțere în înlesni comunicățiunile și prin acesta bunăstarea locuitorilor, scind, că dela aceasta atarnă bunăstarea statului. La noi însă este numai ca la noi: amplotați-model în stat guvernat-modul. Navem deci cum să nu fim mulțămți cu guvernarea actuală, carea nu mai scie, cum să ne face viața mai țîgnită. Și Ripeni nu p'ăcutut amar, căci n'au participa în nici bieneștință dela alegerea și pentru parlament. Auți colici: nici un fel de Ripan să nu se înfacășe spre a reclama pe Br. Kemény de deputat!

Gurele rebe isodese, că ceea ce se face față cu comunele Ripa de jos și de sus, se face anume, spre a fi ruina economică și a face pe locuitorii, ca sau se devină proletarii și servitorii ai domnilor, sau să ieși lumea în cap. Eu însă nu pot credei că organelo statului ar fi înimicte statului însuși și că ar locuiri cu plan, spre a ruina pe locuitorii și prin a să se face de statului. Adverță că la noi nu e raritate ca amplotați să fure pe stat pentru acoperirea trebuințelor lor, dar să lere în adinsă pentru ruina statului este imposibil. Dacă și intru căt dan și ei mîna de ajutoria la Îngreunarea sorței locuitorilor, o fac sau din ignoranță sau din anume interese personale. Și ei sînt oameni, și și ei au lipsă de multe, ba uneora de prea multe.

Ori cum să fie însă, este caracteristic pentru bunăvoință, interesul și destoinția organelo statului nostru. În alte state dî o afacere ca- așa atînsă aci s'ar face cașă celălalt pînă la gînd, că la noi dînsă aci intereșii nu s'înt cu „limbă ungurească“ cei de sus ție face urechia toacă, ear pentru cei necăjiți n'ă ramas de căt oftarea: „Doame apără-ne de mai reu!“

„Mi s'ă spus, că s'ă încercat toate mijloacele pentru redobîndirea drumului din cestime și n'ă ramas decât ceea ce lungă a procesului, care se se întindă poate cu decile de ani. Oamenii sînt îngroziiți și se judeca cu domnii. Ei sciu una: corb la corb nu și scotea ochii și domnii todeșuana dan drept d-nilor. De aceea nu vor să eșci arcaș un proces, în care ei vor să eșci, că prelungă toată sfînta lor dreptate, tot ei vor remănă pe jos și vor trebui să mai deș și pușpă pe colac.

Sciu eu și că nici pe calea publicității nu se va așunge ală, decât va cunoașce și publicul starea de fericie, în care mi-am aștat locul nascerii, și poate mi va de drept cătă voia dice: ca la noi la nime.

Călătorii.

Dela expedițiune.

Avis. Fiind deja terminată o parte din edificiul expedițiunii p. t. domnii exponeșii sînt poștăți a trimite obiectele destinate pentru expedițiune. Va fi în interesul cauzei, dacă se va începe numai de căt cu trimiterea obiectelor pentru a evita o grîndăire a acestora în timpul din urmă.

Obiectele se să adreseze: **Comitetul central de expedițiune în Sibiul.** Într-o listă care obiect să se însemne pe o fișeră:

- a) numele, comunele și locușii exponeștilui;
- b) valoarea obiectului;
- c) dispozițiuni asupra obiectului; dacă se dărușce, dacă se să vîndă, dacă se să retrimită.

Unde se află comitete locale de expedițiune aceste vor primi toate obiectele din carul lor și se vor trimite, în mod colectiv, la adresa comitetului central în Sibiul cu o specificațiune a obiectelor; unde nu sînt comitete locale de expedițiune p. t. domnii exponeșii se vor adresa deaprețul cărată comitetul central de expedițiune din Sibiul.

Pentru transportul vitelor și a poamelor proaspete se vor face dispozițiuni speciale, care se vor publica la timpul său.

Sibiul, 9/21 Iulie 1881.

Comitetul central de expedițiune din Sibiul.

Varietăți.

O grea lovitură a ajuns earșii biserică și națiunea noastră. Togma priș și prin telegraf tristă scie, că zălogușii în țînă privința binemeritaților profesorilor și director al gimnasului nostru din Brad.

Nicolau Mihaltianu

a încetat din viață ori cătră seară. Înmemntarea va fi mîne, Vineri în 17/29 Iulie.

* (Postal) Postul de mîestru postal din Sibiul este ocupat. S'ă care contract de servitii și 100 fl. cașune. Postul acesta este împruntat în 120 fl. salariu, 40 fl. pașale de cancelarie și 400 fl. pașale de expediție pe an. Doritorii de a ocupa acest post s'ă trimiteți petițiunile în restimp de 3 Septembrie la direcțiunea postala din Sibiul.

* (Provocare) Deoarece anul școlari la toate institutele de învățămînt s'ă încheiat, sînt prin această provocățiți acei stipendiști ai consistoriului arhiepiscopicean, cari încă pînă acum nu s'ă au legitimat sporul fîc în studii, ca până la 23 Iulie a. c. st. v. negreșit să satisfacă. Îndatoririle împune loca conferinșă stipendiilor, de a asterna la consistoriu testimoniale de pe anul școlari încheiat, căci alt cum stipendiile lor se vor declara vacante.

Sibiul, 14 Iulie 1881.

Dela consistoriul arhiepiscopicean gr. or.

* (Convocare). În urma ordinului Venerabilului Consistor arhiepiscopicean dî 9 Iulie Nr. 2006 ex 1881 scul, și cu referire la esamini ministerial din 30 Iunie Nr. 12196 ex 1881, me veș necesitat, a convoca o adunare generală extraordinară a reuniunii invetătorilor din Teara-Oltului pe 24 Iulie a. c. st. v. la carea sînt rogați a lua parte toți invetătorii membri și membri ai acestor reuniuni. Obiectul la ordinea zilei va fi alegerea unui reprezentant din sîntul reuniunii la adunarea regiclară de invetători din Budapeșta.

Figăraș în 14 Iulie 1881.

Vicșiu Grama,

președ. reu.

